

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐ ในอำเภอ/กิ่งอำเภอ
ข้อ 4 ให้พื้นที่ในเขตพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ต่อไปนี้

4.1 สุนัข

4.2 แมว

4.3 สุกร วัว ควาย

4.4 กระเจ้า

4.5 สัตว์ที่มีพิษและสัตว์ดูร้ายต่าง ๆ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม หันนี้
โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหากฟ้า

ข้อ 5 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิถียแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

5.1 จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของ
สัตว์และขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่
ถูกสุขลักษณะ และมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

5.2 รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

5.3 กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

5.4 จัดให้มีการเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

5.5 ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

5.6 ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 6 ในกรณีที่เหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลที่
ไปให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้องค์กรบริหารส่วนตำบลทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำ
ของสัตวแพทย์

ข้อ 7 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์หรือส่งห้ามเลี้ยงหรือ
ปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์เฉพาะท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ข้อ 8 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือก่อเหตุชำรุดแก่ผู้อื่น

ข้อ 9 ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ 4 ในที่ทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายใต้เขตขององค์กร
บริหารส่วนตำบล

ข้อ 10 เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องจัดการให้สัตว์ควบคุมทุกด้วย ได้รับการฉีดวัคซีนจากปศุสัตว์ตาม
กำหนดเวลา ในกรณีของสุนัขให้เจ้าของจัดการให้สุนัขได้รับการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัขอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไป
แต่ไม่เกินสี่เดือนและได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนด